

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۲/۳۰

شیرسایپی

مستعار نویسان

مستعار نویسی بی هویت یا برعکس؟! (یک بحث سودمند از گنجینه گوگل)
عملیات انتحاری از طریق دنیای مجازی اینترنت را بدو کتگوری در نظر میگیریم:
از نگاه قدیم، فضای گفتگو و اظهار نظر هم به دو گروه «مستعار نویسی و غیرمستعار نویسی» تقسیم نمیشود، بلکه به دو گروهی تقسیم میشود که «میتوانیم اندیشههای آنان را پیگیری کنیم و یا نمیتوانیم». یعنی دو گروهی که عملکرد کلی آنها، در کنار ادعاها و اظهار نظرهایشان یک هویت مشخص و قابل سنجش و پیگیری را تشکیل میدهد و یا نمیدهد. بدین ترتیب هیچ اهمیتی ندارد که نامی که ما با آن مواجه هستیم یک عنوان ثبت شده در..... باشد یا نباشد. هویت شخص پشت نوشتهها ملاک نیست، بلکه هویت خود نوشتهها است که اهمیت دارد.

به صورت خلاصه، همان دو ملاکی که ذکر کردم تعیینکننده نهایی در داستان «مستعار نویسی» است. مستعار نویسی (در معنای منفی، به عنوان گزینه گمنام که اهل پنهانکاری و مخفیسازی است) کسی است که پیشینه ندارد و قابل پیگیری نیست. رهگذری که نیماند تا مسوولیتی بپذیرد و اگر هم بازگشت، گذشته خودش را انکار کرده و به رسمیت نمیشناسد. تنها چنین شیوه و تعریفی از مستعار نویسی است که آن را مذموم و آفتی در فضای گفت و گو میدانند.
از نگاه جدید، مخفی بودن هویت در دنیای اینترنت، یکی از جذابیتهای آنست. نوشتن با نام مستعار و مخفی ماندن نسبی هویت در اینترنت، او را به بیپروانویسی و بیپرواگویی سوق میدهد، او را بیپروا و جسور میکند و موانع بیان افکارش را از سر راه برمیدارد. فرد وقتی وارد فضایی میشود که نه کسی او را میشناسد و نه میبیند، به راحتی حرف میزند؛ بدون این که احساس کوچکی کند پیشنهاد میدهد و بیاینکه دستانش بلرزد یا زبانش لکنت بگیرد انتقاد میکند. نوشتن با نام مستعار، به منظور جلوگیری از ورود دیگران به مرزهای خصوصی زندگی شخصی فرد، به نویسنده این امکان را میدهد که به دور از برخی ملاحظات و محدودیتهای اجتماعی که بعضاً برخاسته از فرهنگ و سنت است و بعضی دیگر ناشی از قوانین اجتماعی است، به بیان افکار خود و واقعیتهای موجود بپردازد. گاهی میشود که فرد در دنیای مجازی، زوایای پنهان هویت خود را آشکار میکند و بیپروایه خود را نشان میدهد و گاهی هم شخصیتی را میسازد که برخاسته از تخیلش و خواستها و تمایلاتش است و به این طریق خود را آنطور نشان میدهد که دوست دارد. همین پردازش شخصیت به او کمک میکند که لایههای درونی خود را پررنگتر جلوه دهد و بتواند خودش را بهتر بشناسد. خلاصه اینکه در دنیای مجازی، بیشتر از این که هویت شناسنامه هر فرد برای دیگران دارای اهمیت باشد، افکار، شیوهی نگرش، میزان و کیفیت ارتباطات فرد با خوانندگان و همچنین شیوه نگارش او مهم است. پس شما مختارید که با نام واقعی و یا نام مستعار خود بنویسید؛ اما فراموش نکنید که مهمتر از نام و نشانتان، افکار و عقاید و شخصیتتان است.

به وضاحت دیده می شود که در هر دو نگاه (قدیم و جدید) اندیشه و عقاید نویسنده حایز اهمیت است نه نام و نشان. "سرای نقد را تنها آراسته به محتوای گفتار می دانم نه گوینده. ولی نوشتههای یک طرفه و نتیجهگیری های کاملاً بی منطق را کننده نهادن بر زیر دیگ نادانی دانسته. ..."

انجنیر : شیرسایپی